

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ. — Μπήκαμε στό καρναβάλι,
χόρευε, μωρέ Μαρῆ,
τώρα θά ξανάφουν μπάλοι
κι' ἑκατό λογῶν χοροί.
Τώρα μέτα στίς ἐλπίδες
τῆς τραγῆς κληρονομίας
ἔχονται κι' ἡ προσωπίδες
νάν τὸ χάσουμε μὲ μίας.

Τώρα μέσα στοὺς παράδες,
τώρα μέσα στή χαρά,
ἔχονται κι' οἱ μασκαράδες,
ἔρχονται καὶ τὰ νερά.

Τώρα πῶς χονται στερλίνες
νὰ βροθεῦν μὲ τὸ σακί,
ἤλθανε γιὰ τοὺς σωλῆνες
δεκατρεῖς μηχανικί.

Μωρέ Κούταβε σταμάτα
καὶ μᾶς ἔφαγε τὸ μάτι!

Μπήκαμε στό καρναβάλι
τὸ πρελλὸ τὸ πανηγύρι,

πῶχουν πέρασι μεγάλη
τῶν χορῶν οἱ ποδογῦροι·
καὶ γλιστροῦνε στὰ παρκέτα
τῶν μοντέρνων αἰθουσῶν,
ἄλλες μὲ τὴν ἐτικέτα
κι' ἄλλες ἔτσι, σὰ ν φ α σ ὀ ν.

Μπήκαμε στό καρναβάλι, μπήκαμε στό κομφετί·
κι' ὅμως εἶμαι νὰ κρεπάρω πῶ δὲν ξεύρω διατί,
εἶδησις ἀπὸ τὴ Λόντρα δὲν ἀκούστηκε καμμία,
πόσο μερτικό μού πέφτει ἀπὸ τὴν κληρονομία.

Κι' εἶναι φούρκα, βρέ Μαρῆ,
ὅσο θέλεις φοβερῆ,
νᾶσαι τέτοιος κληρονόμος καὶ γιὰ Κροῖσος νὰ περνᾶς
κι' ἐντοσοῦτω νὰ πεινᾶς!

Μπήκαμε στό καρναβάλι· στὰς ἡμέρας τῆς χαρᾶς·
κι' ὅπου βλέπεις νᾶνε μπάλας, ἔμπνε Μαρῆ καὶ βούτα·
Τώρα πιά στὴν ἐποχή μας, γιὰ νὰ γίνης μασκαράς
δὲ χρειάζεται μπαρμποῦτα!

Μπήκαμε στό καρναβάλι, μπήκαμε στό ντομινό·
ἦλθ' ἡ ὥρα νὰ χορέψω μὲ τὸ κάθε ἀγγελουδί·
ἔχ! ποτέ μου δὲν ξεχνᾶνω τὸ χορὸ τὸν περσινοῦ
στό σαλόνι τοῦ Καλλουῦδη!

Μπήκαμε στό καρναβάλι κι' εἰς ἡμέρας εὐθυμίας,
π' ἀφ' τὸν οὐρανὸ θὰ πέση κομφετί κληρονομίας
νὰ στολίση τὰς γαστέρας τῶν θνητῶν τῶν εὐδαιμόνων,
μέχρι τέλους τῶν αἰῶνων!

Μπήκαμε στό καρναβάλι, ἀς εὐτραπισθοῦν οἱ δρόμοι
νὰ περνοῦνε μασκαράδες οἱ μεγάλοι κληρονόμοι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

415341Φ30059

- "Ολοι σας μικροί μεγάλοι,
όλοι πέσετε στο μπάλιο,
γιατί τέτοιο καρναβάλι,
δὲ θὰ μᾶς πιτύχη ἄλλο!

Πί νά σκέπτεσαι, βρέ χάχα π' οὔτε μιὰ δὲ βγάνεις λέξι;
Βρέθηκ' ἡ κυβέρνησί σου μ' ἑκατὸν τριάντα ἔξη·
κι' ὅ,τι βέβαια ζητήσης θάχης ἀφ' τὸ Μομφερράτο
τὸ λοιπὸν τί συλλογίζεσαι κι' ἔχεις τὸ κεφάλι κάτω;
Τί πενσάρεις βρὲ γουρῶνι;
Τί πενσάρεις βρὲ μπαρόνο,
πᾶχεις ἓνα μελιούνι
ἀπὸ διάφορα τὸ χρόνο;

Μ. — Βρέ Γιάννη, στήν ἀγάπη μας, δὲν ξέρεις φουρκα ποῦχω
ὅταν σ' ἀκούω νὰ μὲ λὲς ἑκατομμυριοῦχο·
ποῦνε μωρὲ τὰ τάλαρα; ποῦν ἡ κληρονομίες,
ποῦμε τρεῖς μέρες νηστικός κι' ἔχω λειποθυμίες;
Κι' ἐγὼ τὸν εὐεργέτη μας εἰλικρινὰ τὸν κλαίω
κι' ἅγια ἡ ψυχούλα του κάθε μομέντο λέω,
ἀλλὰ καθὼς τὸ ἔννοεῖς καὶ σὺ καλλίτερά μου,
πῶς θέλεις ἔτσι νὰ χαρῶ
καὶ ν' ἀρχινήσω τὸ χορὸ
ἀφοῦ δὲν πῆγε τίποτις ἀκόμη στ' ἀντερά μου;

Γ. — Βρέ Μαργῆ π' ἀναθεμά σε
τ' εἶν' ἔτεῦτα ποῦ μοῦ λὲς;
εἶν' ἀνάγκη νὰ φοβάσαι
καὶ νὰ κάθεσαι νὰ κλαῖς,
π' ἀπὸ μιὰ στιγμή στήν ἄλλη
σὲ στερλίνες θὰ βρεθῆς
νὰν τίς τρῶς μὲ τὸ κουτάλι
ὅσο ποῦ νὰ βαρεθῆς;

*Ελα βρέ Μαργῆ, στὸ νοῦ σου, παλαβὸ νὰ μὴ σὲ ποῦν·
δὲν ἀκοῦς π' ἀρχίζουν, τώρα κι' οἱ Ῥωμηοὶ νὰ μᾶς χτυποῦν
καὶ μὲ κόλπο τεχνικό
νὰ γυρεύουν μερτικό;

Δὲν ἀκοῦς ποῦ γνώμην ἔχουν οἱ λαμπροὶ μας κυβερνηῖτες
ὅλο κάτι νὰ ταμπέσουν κι' ἀπ' αὐτὶς τίς τηγανίτες.
Δὲν ἀκοῦς ποῦ μοῦ γυρεύουν τὴν κληρονομιά νὰ δώκω
— καὶ νὰ πέρνωμε τὸν τόκο —

γιὰ νὰ γίνουνε βαπόρια καὶ καράβια ζηλευτὰ
νὰ βγοῦμ' ἐν καιρῷ πολέμου νὰ ψαρεύουμε μ' αὐτὰ.

Κι' Καρθαΐας, βρέ Μαργῆ, ὁ τῶν ἀρχαιοτήτων
ζηλεύσας τὴν ἀνταύγειαν αὐτῶν τῶν ἀμετρήτων,
ἀνασκαφὰς ἐπρότεινε νὰ κάμουμε στὸν Πρόνον
νὰ βγάλουμ' ὄξυ κόκκαλα ἐπιφανῶν προγόνων.
Ἄλλὰ κι' ἐγὼ θ' ἀποκριθῶ σ' αὐτοὺς σοὺς προκομένους
ποῦ μᾶς ἐζάλισαν μ' αὐτὰ,
πῶς τοῦ Βαλλιάνου τὰ λεφτὰ
χρειάζονται γιὰ ζωντανούς κι' ὄχι γιὰ πεθαμένους·
καὶ τέλος πάντων πῶς ἐμεῖς ἐτέυτους τοὺς παράδες,
ἀβάκα δὲν τοὺς βάλλαμε μὲ τοὺς καλαμαράδες.

Κανένας ἀπὸ τοὺς Ῥωμηοὺς τοὺς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ
δὲν ἤλπιζε ν' ἀκούση
πῶς ἓνας τέτοιος θησαυρὸς, πῶς τέτοια εὐτυχία
ἐπῆγε σ' ἐπαρχία
καὶ δὲν ἐπήγαινε κι' αὐτὸς ὡς τόσοι κι' ἄλλοι τόσοι
τῶν Ἀθηνῶν τὰς εὐγενεῖς ὀρέξεις νὰ πληρώση.
Ὁ μακαρίτης — λέν αὐτοὶ
οἱ Ἕλληνες οἱ ἐκλεκτοὶ —
κανένα δὲν ἠσθάνετο διὰ τὸ Ἔθνος πόνον.
Διότι ἔθνος κατ' αὐτοὺς εἶν' ἡ Ἀθῆνα μόνον!

Καὶ τέλος πάντων, βρέ Μαργῆ, πρέπει νὰ ὑποθέσης
πῶς εἶναι λίαν κρίσιμος ἡ σημερινή μας θέσις
καὶ δηλαδὴ ὀφείλομεν νὰ γένουμε μπουκουῖνια
ἂν ἔρθουν νὰ μᾶς πάρουνε αὐτὰ τὰ μελιούνια.

Μ. — Πρὸς τὸ παρὸν οὐδέτερον ἐμέια νὰ μ' ἀφήκης·
δὲν ἔχομεν καθέκαστα περὶ τῆς διαθήκης
καὶ συνεπῶς βρέ Γιάννη,
ἔτσι στὸ βρόντο νὰ μιλῶ, νομίζω πῶς δὲν κάνει·
κι' οὔτε ποῦ θέλω νὰ μὲ λὲς ἑκατομμυριοῦχο,
ἐνόσω βρισκομαί μ' αὐτὸ τὸ ψυφριασμένο ροῦχο.

*Ἀφισε νὰν τὰ πάρουμε τὰ μελιούνια πρῶτα
κι' ὕστερα γιὰ τὴ γνώμη μου ἂν δὲ βαριέται βῶτα.
*Ἄς ἔλθῃ τὸ κεφάλαιο στήν κατοχή μας ὅλο,
κι' ὕστερα τὸ δανείζουμε στὸ Ἔθνος γιὰ τὸ στόλο.
Γιατὶ νὰ φαίνεσαι κακὸς, μωρὲ καυμένε Γιάννη·
μὴν ἐμποδίζης τὸ Ῥωμὴ λογαριασμούς νὰ κἀνη.
*Ἄς ἔρθῃ πρῶτα ὁ παρὰς νὰ σταματήσ' ἡ πείνα,
κι' ἀμὰ λογαριαζώμαστε, ποῦ λὲς, μὲ τὴν Ἀθῆνα.

Γ. — Πῶς βλέπεις τὰ πολιτικά;

Μ. — Δυσάρεστα βρέ Γιάννη·
ὁ Μομφερράτος τίποτα δὲν θέλει νὰ μοῦ κἀνη.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Γιὰ παύσεις καὶ διορισμοὺς ἀπείρους τῶχῳ γράψει
 μὰ ἐκείνος δὲν τὸ ἐννοεῖ κανένανε νὰ πάψῃ.
 Καὶ δηλαδὴ φαντάζεσαι τί φουρκα εἶν' ἐτούτῃ,
 αὐτὸς στῆς κυβερνήσεως νὰ βρίζεται τὰ πλούτη
 κι' ἐμᾶς πεῦ τὸν λατρεύουμε κι' ὅπου τὸν ἐστιμάrouμε
 νὰ μὴ μᾶς εἶνῃ δηλαδὴ τσιγάρο νὰ φουμάrouμε!

Συνεδριάξουν ἁμαλῶς τοῦ Ἔθνους οἱ πατέρες
 κι' ἐπάψαν ἢ μετὰφρασε κι' ἐπάψαν ἢ φοβέρες·
 καὶ μόνον ἢ Σταφιδικὴ εὐρίσκεται σ' ἀντάρα
 κι' ἐξαίφνης ἐμετάθεσε τὸ φίλο μου τὸ Ντάρα
 καὶ λυπημένως βέβαια πολὺν καιρὸ θὰ μένω
 ποῦ χάνω τέτοιο γείτονα καλὸ κι' ἀγαπημένο.

Γ. — Πηγες καθόλου, βρέ Μαροῦ, νὰ ἰδῆς τὸ Βιμεράτο ;
 Μ. — Γι' αὐτὸ θὰ κουβεντιάσουμε τὸ ἄλλο τὸ Σαββάτο.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΤΟΥ ΠΑΠΠΑΜΕΝΤΕ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

Ἴδου καὶ πάλιν ὅπου σήμερον κατὰ τὰς ὑποσχέσεις μου
 σπεύδω ἀσμένως ἵνα ἀπονείμω ἐν ὀλίγοις τὰς ὀλοφύχους εὐ-
 χαριστίας μου πρὸς τὸν μεγάλθυμον λαὸν τῆς Κεφαλληνίας
 διὰ τῆς σεβαστῆς ἐφημερίδος τοῦ ἀξιοτίμου καὶ εὐλικρινεστά-
 του φίλου μου Κυρίου Γεωργίου Μολφέτα.

Καὶ ἐν ἀρχῇ ὀφείλω νὰ εὐχαριστήσω τὸν φίλον μου αὐτὸν,
 ὅστις ἄνευ συμφέροντος οὐδενὸς ἢ ἀμοιβαίας μου ὑποχρεώ-
 σεως ἠθέλησεν ἀθρομήτως ὑπὸ τῶν ἀγλαῶν καρπῶν τῆς ἀ-
 ληθείας ὅπως ἀκρωτίστη τοὺς ἀναγινώσκοντας τὴν θαυμα-
 τουργὸν δημοσιογραφίαν του καὶ ἐξυμνήσῃ τὴν μικράν μου
 αὐτοδίδακτον ἱκανότητα πολὺ περισσότερον τῆς ἀξίας αὐτῆς
 διὰ τε τὴν πρὸς ἐμὲ ὑπερβάλλουσαν καλοσύνην του καὶ ἐγ-
 κάρδιον φυλικὴν ἀγάπην διὰ τὴν ὁποίαν τὸν χιλιευχαριστῶ
 καὶ ἔσομαι διὰ παντὸς εὐγνώμων.

Ἀκολούθως δὲ στρέφωμαι πρὸς μόνον καθὼς προεῖπον τὸν
 μεγάλθυμον καὶ υπερήφανον λαὸν τῆς ἰδιαίτερας πατρίδος μου
 Κεφαλληνίας καὶ μεθ' ὅλας τὰς διανοητικὰς δυνάμεις μου δὲν
 ἀνευρίσκω λόγους καταλλήλους τοῦ νὰ ἐκφράσω τὴν ἀπερί-
 γραπτον ἀγάπην καὶ τὸν ἀκατανόητον ἐνθουσιώδη σεβασμὸν
 ἅπερ ἔδειξαν εἰς ἐμὲ, μετὰ τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν καὶ τοῦ
 δικαστηρίου ἀθωωτικὴν ἀπελευθέρωσίν μου, συναισθανόμενοι
 τὸ ἀδικίον ἐκ τοῦ ὁποίου ἀρκοῦντως κατετυραννήθη ἐπὶ δε-
 κάμητον χρονικὸν διάστημα· καὶ παρακολουθοῦντες με μέχρι
 τέματός ὡς μέγας χεῖμαρρος πολυταράχου καὶ τρικυμώδους
 ἀνθρωποθαλάσσης.

Δι' ὧν σὰς προσφέρω εὐχαρίστως μυριάκις τὰς παρὰ τοῦ
 Ὑψίστου Θεοῦ εὐχὰς καὶ εὐλογίας μου πρὸς τὴν παρούσαν
 καὶ τὴν μέλλουσαν αἰώνιον ζωὴν τῆς οὐρανοῦ Βασιλείας του
 διακρινόμενος καὶ φύσει ὑπέρτερος ὄλων τῶν ἐπὶ γῆς λαῶν
 τῆς ἀνθρωπότητος.

Δὲν δύναμαι μεγάλθυμε λαὲ τῶν Κεφαλλήνων,
 ἢ νὰ σὲ πῶ ἀνώτερον ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων·
 οὔτε καὶ λόγους ἀρκετοὺς ἔχω νὰ σοῦ ἐκφράσω
 διὰ τὰ ὅσα μ' ἔκαμες καλὰ νὰ δοκιμάσω.

Γιὰ μένα τὸν εὐλικρινῆ φίλον σου ἱερέα
 π' ἀνύψωσες ἀτρόμητος περήφανη σημαία.
 Κι' ἀδίκως αἰσθανόμενος τὴ μαύρην φυλακὴν μου,
 ἐνθουσιώδης μ' ἀκλουθᾶς στὴν ἐλευθέρωσί μου.

Εὐγνώμων καὶ ὑπόχρεως θεὸς νὰ σοῦ εἶμαι πάντα
 ποῦ μ' ἐβοήθησες πολὺ στὰ θλιβερὰ συμβάντα.
 καὶ γιὰ τὴν ἀπερίγραπτον δόξα τιμὴ κι' ἀγάπη
 ποῦ πᾶσα δύναμις ἐχθροῦ τελείως ἀνέτράπη.

Ἄν φαίνομαι ἀνίκανος γιὰ νὰ σὰς ἀνταμείψω
 ὅμως τὰς καλωσύνας σας οὐδέποτε θὰ κρύψω,
 κι' ἐν ὅσω ζῶ σὲ τούτονε τὸν κόσμον θὰ κηρύττω
 πῶς ὅτι ἐφωναῖεστε τοῦ Παππαμέντε ζήτη.

Ὅταν ἐσβέσθη κατ' ἐμοῦ ψευδὴς κατηγορία,
 κι' ὅταν ἐβγῆκα λεύτερος μαζὺ μὲ τὴν κυρία
 καὶ μὲ τὸν ἄλλο τὸν παππᾶ Πολλάτον Ἰωάννην,
 ποῦνε κοντὸς καὶ στρουπουλὸς ὡσὰν καυκίᾳς κοπάνι.

Εὐχαριστῶ τὸν Πρόεδρο τὸν κύριο Πρινάρη
 ποῦ πῆγε μὲ τὸν κώδωνα τ' αὐτιά μου νὰ μοῦ πάρῃ.
 Συνέδρους τε καὶ ὀρκωτὰς καὶ δικηγόρους πέντε
 πῶβγῆκανε μὲ τὸ σπαθὶ ὑπὲρ τοῦ Παππαμέντε.

Εὐχαριστῶ καὶ τὸν Ευδιᾶ καὶ τὸν Καβαλιεράτο
 Καππάτον, Μαυροκέφαλον καθὼς καὶ Δελλαπόρτα
 ποῦ μᾶς ὑπερασπίσανε γι' αὐτὸ τὸ ἀπαράτο
 καὶ γιὰ τοὺς τρεῖς ἀνοίξανε τῆς φυλακῆς τὴν πόρτα.

Θερμὰ εὐχαριστάρια κάνω καὶ τοῦ Μολφέτα
 ποῦ μὲ τὴν παγκοσμίαν του ἐφημεροτρομπέτα
 σ' ὄλον τὸν κόσμον ἔκαμε νὰ φθάσῃ τ' ὄνομά μου
 κι' ἐπίσης καὶ τὰ ἔργα μου τὰ καλλιτεχνικά μου.

Εὐχαριστῶ γενναῖοι μου πολῖτες καὶ χωριάτες
 ποῦ ζήτη μὴ φωναῖεστε σὰ Λεζωνοῦ παράτες
 κι' ἐπίδειξη μ' ἐβγάλετε μ' ὄχλοβὴ μεγάλη
 στὸ μπουλεβάρ, ἐπὶ τὴν ἀγάρα καὶ σ' ὄλο τ' ἀποστολάκι.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Κι' ἐπιθυμῶ αἰώνια ἐξ ὅλης μου καρδίας
να ἔχετε παρά Θεοῦ εὐχὰς καὶ εὐλογίας
καὶ με' θριάμβον παντοσινὸν τῆς γῆς καὶ οὐρανοῦ του
κι' ἀθάνατοι νὰ ζήσετε ὑπὲρ παντὸς λαοῦ του.

Καὶ πάλιν σὰς εὐχαριστῶ γενναῖοι μου λεβέντες
Σπυριδῶν ἱερεῖς Μακρῆ τούτέστιν Παππαμέντες.

ΑΝΡ' ΠΑΝΤΡΟΣ

(Ἄφιερῶται στὴ μάνα μου)

Τώρα με' τῆς ἔλης τὸν πολιτισμὸν
καὶ τῆς ἐποχῆς μας τὸν ἐγωϊσμὸν
μέ τὴν ἀθρησκεία ὅπου κυβερνᾷ
τὰ ἀνθρώπια μας κι' ἄθλια τωρινά.

Ὅπου ἡ γυναῖκες τσ' ἄντρες τους ξυλίζουνε,
ποῦ οἱ ἄντρες εἶναι ν τ ἰ κ α ρ τ ὸ ν φ ἰ γ ο ὕ ρ α
κι' ὅπου σὰν φτωχύνουν τότες τοὺς ξορρίζουνε
γιατὶ δὲν τοὺς φέρνουν λουσα καὶ φαοῦρά.

Ὅπου τὰ παιδιὰ μας πλέον δὲν σκοτίζονται
ἂν τὰ γονικά τους 'δῶ κι' ἐκεῖ γκρεμίζονται
κι' ὅπου - φοβερῶτατον - τοὺς ἀρνιῶνται ἀκόμα
τὸ στερνὸ τὸ φίλημα καὶ τοῦ χάρου στρῶμα.

Ὅπου γιὰ τὸ χάρο λέν συγχαρητήρια
καὶ γιὰ τσ' ἀτιμίες φάλλουν ν ἰ κ η τ ἦ ρ ἰ α.
Τώρα ποῦ κι' ἡ νόνες εἶν ξεμπουρισμένες
καὶ ἡ Σαμαρίτιδες μυριοπαινεμένες.

Κι' ὅλες στῆς ἀγάπης ντένουνε τ' ἀγκίστρι
ὥστε καὶ τὸ πλειὸ χοντρὸ κόβεται καπίστρι.
Ἄφησέ με μάνα, μὴ μοῦ ματαπήξ
« Δὲν θὲ νάρτη ἢ ὦρα γιὰ νὰ παντρευτῆς ».

Ἄφησέ με ἀνύπαντρος νὰ πεθάνω πλειὰ
ἐλαφρὸ νὰ ἔχω σίγουρα κεφάλι
νὰ φοφῆσω κάλλιο μὲς σὲ μιὰ σπηλιὰ
ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει πλειὰ θερμὴ ἀγκάλη.

Προτιμῶ καλόγηρος κι' ἀσκητῆς νὰ γίνω
παρὰ μὲς τῆ στράτα καὶ νεκρὸς νὰ μείνω
καὶ γιὰ τοῦτο ἀνύπαντρος, ἔρμο ἀφησετέ με
κι' ἀπὸ τὸν κατάλογο πλέον οἰύσετέ με.

Μισογέννης.

Η ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝ. ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΙΚΗΣ

Κυρ. ΔΑΡΑ.

Πολὺ συνεκίνησε τὴν κοινωνίαν τοῦ νομοῦ μας ἡ
αἰφνῆδία μετὰθεσις τοῦ διευθυντοῦ τῆς Σταφιδικῆς
τραπέζης κ. Δάρα. Ἐὰν ἐπιμεινῆ ἡ γενικὴ διεύθυν-
σις διὰ τὴν μετὰθεσιν αὐτὴν, πολὺ θὰ ἀδικηθῆ ἡ
Κεφαλληνία διότι δὲν τὸ νομίζομεν τόσο εὐκολόν
νὰ ἀντικατασταθῆ ὁ κ. Δάρας.

Δικαίῳ τῷ λόγῳ καταβάλλεται πᾶσα ἐνέργεια πρὸς
ἀναστολὴν τῆς μετὰθέσεως καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ λη-
φθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ διαμαρτυρίαι μας.

— x x x x —

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μεγαλοπρεπῆς τῷ ὄντι μνημόσυον ἐγένετο ἐν τῇ πόλει
Ληξουρίου κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὑπὲρ ἀναπαύ-
σεως τῆν ψυχῆς τοῦ μεγάλου ἡμῶν εὐεργέτου Παναγῆ Βα-
λιάνου.

Παρήσαν καὶ αὐτὸ ὅλοι οἱ ἱερεῖς τῆς πόλεως καὶ πλῆθος
ἄπειρον.

Λαμπρὸν δ' ἐπιμνημόσυον λόγον ἀπήγγειλεν ὁ κ. Θ.
Κουρούκλης καθηγητῆς.

— Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἐπέτειον τοῦ θανάτου τοῦ
αἰοιδίμου ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου Δωριῶνα ἐτελέσθη ἀρχιερατικὸν
μνημόσυον ἐν τῷ ναῷ τοῦ νεκροταφείου.

— Δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ συγχαρῶμεν εὐλικρινῶς τὸν διευ-
θυντὴν τοῦ Ἰταλικοῦ θιάσου διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ μελο-
δράματος « Οἱ Παληάτσι ». Ὅλοι ἀνεξαίρετως εἰ ἠθοποιεῖ
παίζουσι ἀριστα ; Ὁ χορὸς τέλειος. Νομίζομεν ὅτι τὸ φιλό-
μουσον κοινόν δὲν πρέπει νὰ ἔχη πλέον κανέν παράπονον.

Ἐτοιμάζονται ὁ « Φρά Διάβολος » καὶ ἡ « Μπρέμ ».

— Οὔτε τὰ διαδιδόμενα, οὔτε τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τὰς
Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας περὶ διαθήκης Βαλιάνου εἶναι πρόωρα.
Ὅλα εἶναι ὑποθέσεις. Ἀντίγραφον ἀληθές τῆς διαθήκης θὰ
ἔχωμεν τὴν ἐρχομένην ἐβδομάδα ὅπερ θὰ δημοσιεύσωμεν.

— Παρακλήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν ὅτι ἡ εἰς Σπαρτιά
διασκέδασις δὲν γίνεται ἐνεκεν πένθους διὰ τὸν ἀγαπητὸν εὐ-
εργέτην καὶ συνδημότην αὐτῶν.

ΙΧΘΥΟΚΟΛΛΑ ΑΡΙΣΤΗ !

Γίνεται γνωστὸν τοῖς πᾶσιν ὅτι εἰς τὸ ἐν Ἀργο-
στολίῳ τῆς Κεφαλληνίας Εργοστάσιον τῶν κ.κ. Σαμ-
μουτ καὶ Μπαλέστρα, κατασκευάζεται, ὑπὸ Εὐρωπαϊ-
ων τεχνιτῶν ἀνεγνωρισμένης ἰκανότητος, ἰχθυόκολ-
λα ἀρίστης ποιότητος, πλεονεκτεῖ δέ, ὡς ἐκ τοῦ ξη-
ροῦ κλίματος, ὅλων τῶν ἄλλων. Καὶ πωλεῖται χον-
δρικῶς εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς καὶ με' πᾶσαν
ἐπικτητὴν εὐκολίαν τοῖς ἐμπόροις.

ΙΑΚΩΒΑΚΕΙΟΣ

ΔΕΛΦΙΝΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ